

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกธุรกิจในปัจจุบัน นับวันยิ่งจะทวีความรุนแรงในการแข่งขันสูงขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจาก ความต้องการของผู้บริโภคที่แปรปรวน และมีความหลากหลายมากขึ้น ฉะนั้นกลยุทธ์ต่างๆ จึงถูก นำมาใช้เพื่อทำให้กรองส่วนแบ่งทางการตลาดให้ได้มากที่สุด การบริหารจัดการ โลจิสติกส์เป็นอีก หนึ่งในสิ่งที่ได้รับนิยมกันอย่างแพร่หลาย และเป็นที่ยอมรับถึงประสิทธิผลที่จะได้รับหากนำ หลักการนี้มาใช้อย่างเด่นประสิทธิภาพ ซึ่งวัตถุประสงค์สำคัญของการบริหารจัดการ โลจิสติกส์ก็คือ การลดต้นทุนที่ไม่จำเป็นให้ต่ำที่สุด โดยที่มีความคล่องตัวและยืดหยุ่นในการปฏิบัติงานรวมถึงเพิ่ม ความพึงพอใจต่อลูกค้า การบริหารจัดการ โลจิสติกส์ จึงประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ มากมาย ซึ่ง แต่ละกิจกรรมต่างมีความสำคัญไม่แพ้กัน เพราะต่างเป็นจิจของขั้นสำคัญที่จะทำให้การบริหาร จัดการ โลจิสติกส์ประสบผลสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ การบริหารจัดการระดับสินค้าคงคลัง เป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญในการบริหารจัดการ โลจิสติกส์ในองค์กรธุรกิจ เนื่องจากช่วย สนับสนุนการผลิตหรือการขายสินค้า ให้มีความรวดเร็วต่อเนื่อง โดยเป็นการจัดเก็บสินค้าใน ปริมาณต่ำที่สุด แต่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้มากที่สุด ดังนั้นกุญแจสำคัญที่จะ ทำให้การบริหารจัดการคงคลังสินค้าบรรลุวัตถุประสงค์ ก็คือ การทราบจำนวนสินค้าที่เหมาะสมที่จะ เก็บในคลังสินค้านั่นเอง ไม่มากจนเกินไปจนเกิดเป็นตันทุนที่เพิ่มขึ้นหรือไม่น้อยจนเกินไปจนไม่ เพียงพอต่อความต้องการใช้

การพยากรณ์ความต้องการสินค้า (Demand Forecast) จึงเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะมีบทบาท สำคัญ ที่จะช่วยให้ข้อมูล เพื่อประกอบการตัดสินใจในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการระดับ สินค้าคงคลังที่เหมาะสมกับองค์กร การพยากรณ์ความต้องการสินค้า สามารถบ่งชี้แนวโน้ม พฤติกรรมของลูกค้า โดยอาศัยหลักการทำงานสถิติมาทำนายพฤติกรรม และความต้องการใช้สินค้า ในอนาคต ในปัจจุบันมีการพัฒนาเทคนิคการพยากรณ์ให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น ประกอบกับการ แพร่หลายของคอมพิวเตอร์และซอฟแวร์ที่สามารถใช้งานได้สะดวกเร็วขึ้น การพยากรณ์จึง ได้รับความสนใจมากขึ้นและมีความสำคัญต่อการจัดการสินค้าคงคลัง เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการ พยากรณ์จะทำให้ทราบความต้องการของลูกค้าที่มีต่อสินค้าต่างๆ ส่งผลให้กิจการมีการสำรอง สินค้าคงคลังได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ผู้พยากรณ์ต้องมั่นคงไว้ใน การเลือกใช้เทคนิคการ พยากรณ์ที่ไม่เหมาะสมที่อาจเกิดขึ้นได้ เพราะการพยากรณ์ที่ไม่ถูกต้องจะนำไปสู่การตัดสินใจที่

ผิดพลาด จนทำให้องค์กรเสียหายได้ เทคนิคการพยากรณ์จึงมุ่งความสนใจไปที่การลดความผิดพลาดหรือความคลาดเคลื่อน จากการพยากรณ์ ซึ่งสามารถกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การพยากรณ์จะให้ผลที่ถูกต้องถ้าผู้พยากรณ์พยายามลดข้อผิดพลาดจากการพยากรณ์ใหม่น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการพยากรณ์ความต้องการสินค้า (Demand Forecast) ของลูกค้า ต่อสินค้าประเภทกล่องอะไหล่ (Part Bin) ของบริษัทหนึ่ง ซึ่งดำเนินธุรกิจเป็นตัวแทนจำหน่าย (Dealer) ในเขตภาคตะวันออก จากความต้องการของลูกค้าที่มีความไม่แน่นอน ผู้วิจัยจึงเลือกแบบจำลองสถานการณ์ (Simulation Model) เมื่อจากเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ และมีความยืดหยุ่นสูง เหมาะสมกับการแก้ปัญหาได้แบบทุกรูปแบบ โดยอาศัยหลักความน่าจะเป็นในการใช้ข้อมูลในอดีต เพื่อพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตด้วยการสูมตัวเลข เรียกว่าการจำลองสถานการณ์แบบมอนติคาร์โล (Monte Carlo Simulation) โดยศึกษาถึงค่าความผิดพลาดที่ได้จากการพยากรณ์เมื่อมีการจัดรูปแบบของข้อมูล (อันตรภาคชั้น) ด้วยวิธีต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเปรียบเทียบผลจากการพยากรณ์กับการทำนายจากวิธีอื่น ได้แก่ วิธีรีเกรสรชัน (Regression) และ วิธีหาค่าเฉลี่ยยอดขาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาวิธีการลดค่าความผิดพลาดของการจำลองสถานการณ์แบบมอนติคาร์โล ด้วยเทคนิคการจัดอันตรภาคชั้นของข้อมูล
- เพื่อเปรียบเทียบผลการพยากรณ์ระหว่างวิธีมอนติคาร์โล วิธีรีเกรสรชันและวิธีหาค่าเฉลี่ยยอดขาย
- เพื่อกำหนดปริมาณสินค้า Part Bin ในคลังสินค้าที่เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- ได้แบบจำลองสถานการณ์ที่ได้จากการวิธีมอนติคาร์โล ที่สามารถทำงานจำนวนนวนสินค้า Part Bin ที่เหมาะสมในการเก็บสินค้าคงคลัง
- ได้ศึกษาเปรียบเทียบวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ลดค่าความผิดพลาดของวิธีมอนติคาร์โล
- ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ซึ่งสามารถลดต้นทุน และพื้นที่การเก็บสินค้าที่เกินความจำเป็น
- สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการคลังสินค้า

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาการจำลองสถานการณ์แบบมอนติ คาร์โล ของสินค้าประเภทกล่องอะไหล่ โดยมีข้อจำกัดดังนี้

1. ไม่มีข้อจำกัดด้านเงินทุนในการเก็บสินค้าในคลังสินค้า
2. ไม่มีข้อจำกัดของพื้นที่ในการจัดเก็บ
3. ไม่มีการกำหนดปริมาณการจัดซื้อสินค้า Part Bin ขั้นต่ำ
4. ศึกษาโดยใช้การใช้ข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม – ธันวาคมปี พ.ศ. 2548 และปี

พ.ศ. 2549